

ISTEN KIRÁLYSÁGA – 2. A királyság akadályai

1. Eljött a királyság

Lukács 12,31-32.

31. Csak keressétek az Isten országát, és ezek mind megadatnak néktek.

32. Ne félj, te kicsiny nyáj; mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy néktek adja az országot.

Jézus azt tanította, hogy elsőként Isten királyságát és az abban levő igazságot keressük, mert akkor minden megadatik nekünk. A mi mennyei Atyáknak hatalmas öröme volt abban, hogy nekünk adta az Ő királyságát. Ez a királyság úgy van felépítve a szívünkben, hogyha megismerjük annak a működtetését, akkor onnan mindent elő tudunk a hitünkkel szólítani. Semmiből nem lesz hiányod, mert minden szükséged betöltetik, legyen az szellemi vagy fizikai: gyógyulás, anyagiak, szeretet, békesség, élelem, ruházat, stb.

Lukács 17,20-21.

20. Megkérdeztetvén pedig a farizeusoktól, mikor jön el az Isten országa, felele nekik és monda: Az Isten országa nem szemmel láthatólag jön el.

21. Sem azt nem mondják: Ímé itt, vagy: Ímé amott van; mert ímé, az Isten országa tibennetek van.

Amikor Jézust megkérdezték, hogy mikor és hogyan jön el Isten királysága, azt válaszolta, hogy nem szemmel láthatólag jön el, hanem szellemben kerül belétek. Jézus azt próféta, hogy sokan lesznek köztetek olyanok, akik addig nem halnak meg, amíg nem látják meg eljönni Isten királyságát a szívükbe. (Márk 9,1)

Az első Pünkösöd volt az, amikor Isten szellemi királysága eljött a földre. Mi, akik már újjá vagyunk születve, fel kell ismernünk, hogy a bensőnkben egy királyság van. Isten Igéje egy romolhatatlan mag, és egyetlen mag képes hordozni Isten teljes királyságát. Ez egy teljes birodalom, amely nyitott bankká válik, ha megismerjük annak működését, mert akkor onnan hit által bármit kivehetünk.

Különbség van a működés és a működtetés között. A működés az egy elmélet (pl. mosógép használati utasítása), a működtetés pedig egy cselekedet (mosógép bekapcsolása). A használati utasítás elolvasása még nem jelenti azt, hogy tudom is működtetni a készüléket. A Biblia elolvasása sem elégséges, az Igét meg is kell cselekedni.

2. Akadályok

Vannak olyan dolgok, amelyek gátolják és hatástalanítják Isten királyságának a működését, azt, ami már ott van a szívedben. Vagyis a megvallásoddal elvetted a magot, hited is van hozzá, de mégsem látod annak eredményét. Több oka is lehet annak, hogy nem látod az eredményt.

● Jézus elsőként a *meg nem bocsátást* említi.

Lukács 17,3-6.

3. Őrizzétek meg magatokat: ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, dorgáld meg őt; és ha megtér, bocsáss meg neki.

4. És ha egy napon hétszer vétkezik ellened, és egy napon hétszer tehozzád tér, mondván: Megbántam; megbocsáss neki.

5. És mondának az apostolok az Úrnak: Növeld a mi hitünket!

6. Monda pedig az Úr: Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag, ezt mondanátok ím ez perfának: Szakadj ki gyökerestől, és plántáltassál a tengerbe; és engedne néktek.

Vannak olyan emberek, akik a legkisebb hibát, tévedést sem tudják megállni szó nélkül, és ezzel sebet okoznak a másoknak. Főképpen a világban élőkre jellemző, hogy más szemében keresik a szálkát, ugyanakkor a sajátjukban nem látják meg a gerendát. (Luk. 6,41-42) Jézus a keresztyényeket a szeretetre tanítja, hogy a megbocsátást helyezték előtérbe. Ha valaki megbántott és belátja a saját hibáját, majd bocsánatot kér tőled, akkor feltétel nélkül bocsáss meg neki.

4. vers: Ha *egyszer* bántanak meg minket, az is rosszul esik, és nehezünkre esik megbocsátani. De ha valaki *hétszer* ugyanazt elköveti ellened, az még jobban fáj és a szíved legmélyéig hatol, de mégis mind a hétszer meg kell bocsátanod neki. Van egy másik igehely, amely úgy szól, hogy *hetvenszer hétszer* is meg kell bocsátanunk. (Mát. 18,21-22) Ez már olyan sok, hogy nem is számolod, hogy hányszor jön bocsánatot kérni, mert te újra és újra megbocsátasz neki.

5. vers: Az apostolok elképzelhetetlennek tartották azt, hogy még 490-szer is megbocsássanak ugyanannak a személynek és úgy gondolták, hogy sokkal több hitre van szükségük a megbocsátáshoz, hogy meg is tudják cselekedni azt, amit Jézus mond nekik, de a hit csak hallás által növelhető. A hit mértéke már bennünk van, mert megkaptuk azt az újjászületéskor (Róm. 12,3), így a hitnek ugyanaz a szelleme van bennünk is, mint Istenben. (2Kor. 4,13)

6. vers: A megbocsátáshoz nincs szükségünk akkora hitre, mint egy hegy, ahhoz elegendő egy kis magnyi hit is. Ha a meglévő hitedet használod (azt a kicsi hitmagot) az elegendő arra, hogy a helyzet megmozduljon. Ha ezt megteszed, akkor egyszerűen le fog pattanni a szívedről a teher, a harag, a sérelem, a gyűlölet, mint egy nehéz páncél. Az eperfa csak egy jelkép, tehát bármit behelyettesíthetsz a helyére (sérelem, tünet, hiány) és felszólíthatod, hogy távozzon az életedből, az utadból! Ehhez Isten Igéjét a szánkra kell venni, és azzal a magnyi hittel kell kimondani, ami már a szívünkben van. Például: *meg nem bocsátás, hozzád szólok, tűnj el a szívemből, a Jézus nevében!*

Ha *hittel* mondod ki Isten Igéjét, akkor meg fogod látni, hogy az milyen változást végez el a szívedben. Szólhatsz az eperfához, azaz bármilyen helyzethez egy magnyi hittel, legyen az egy betegség-, családi-, házassági-, gyermeknevelési- vagy anyagi probléma, és így jön az áttörés, szabadulás. Meg kell őrizni a szívünkben az elvetett magot, hogy az minden körülmény és megpróbáltatás fölé fel tudjon növekedni, mert ez hozza meg a győzelmet.

A hited olyan, mint egy mag, amit bevetted a földre, és ha működteted, akkor megnézheted, hogy mit fog teremni az életedben. A magnak hatalma van a föld felett, mert a mag dönti el, hogy mi teremjen benne. Ez azt jelenti, hogy amit bevetsz (jót és rosszat) a szívedbe, annak lesz hatalma az életed felett.

A hit olyan, mint egy szolga, aminek az a feladata, hogy végrehajtsa az imáinkat, ha kiküldjük azt munkálkodni. A tanítványok végül megértették a megbocsátás működését: először hinned kell a szíveddel, majd ki kell mondanod, és utána válik valósággá.

● A következő királyságról szóló példázat a *két szolga* esete.

Máté 18,23-34.

23. Annakokáért hasonlatos a mennyeknek országa a királyhoz, aki számot akart vetni az ő szolgálóival.

24. Mikor pedig számot kezdte vetni, hozának eléje egyet, aki tízezer talentummal volt adós.

25. Nem tudván pedig fizetni, parancsolá annak ura, hogy adják el azt, és a feleségét és gyermekeit, és mindenét, amije volt, és fizessenek.

26. Leborulván azért a szolga előtte, könyörög vala néki, mondván: Uram, légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek néked.

27. Az úr pedig megszánván azt a szolgát, elbocsátá őt, és az adósságot is elengedé néki.

28. Kimenvén pedig az a szolga, találkozik egyvel az ő szolgatársai közül, aki száz dénárral volt néki adós; és megragadván azt, fojtogatja vala, mondván: Fizesd meg nékem, amivel tartozol.

29. Leborulván azért az ő szolgatársa az ő lábai elé, könyörög vala néki, mondván: Légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek néked.

30. De ő nem akará; hanem elmenvén, börtönbe veté őt, míg nem megfizeti, amivel tartozik.

31. Látván pedig az ő szolgatársai, amik történtek, felettébb megsomorodának; és elmenvén, mindent jelentének az ő uruknak, amik történtek.

32. Akkor előhivatván őt az ő ura, monda néki: Gonosz szolga, minden adósságodat elengedtem néked, mivelhogy könyörögtél nékem:

33. Nem kellett volna-é néked is könyörölnöd a te szolgatársadon, amiképpen én is könyörültem rajtad?

34. És megharagudván az ő ura, átadta őt a hóhérok kezébe, míg nem megfizeti mind, amivel tartozik.

Abban az időben, ha az adós nem tudott fizetni, őt és a családját eladták rabszolgának. Ez nem volt valami rózsás helyzet.

26-27. vers: Az ő ura megszánta a szolgáját, aki 10.000 talentummal (kb. 3 millió Ft) tartozott, és teljesen elengedte azt neki.

28. vers: Ez a szolga találkozott az ő szolgatársával, aki 17 dénárral (kb. 5 ezer Ft) tartozott neki és ő azt követelte tőle.

29-30. vers: Habár rajta irgalmat gyakorolt az ura, de ő nem volt könyörületes a szolgatársával szemben. Neki arra a kis pénzre már nem is volt szüksége, mert előtte elengedték a 3 milliós tartozását.

31-34. vers: Ebben a példázatban nem a pénzbeli tartozáson van a hangsúly, hanem azon, hogy nem gyakorolt irgalmasságot, vagyis nem bocsátott meg. Akinek meg nem bocsátás van a szívében, annak az életében Isten *megengedi* a sátán munkálkodását. Ebben az Igében a hóhér keze a pusztítót jelenti. Aki nem bocsát meg, nem törli ki a szívéből a sérelmet, az állandóan magával cipeli ezt a terhet, tüskét. Ezáltal lépünk ki Istennek a védelme alól és a hóhér kezébe adjuk magunkat. A meg nem bocsátás idején nem

érvényes a szent védelem, mert ilyenkor kilépünk Isten tökéletes akaratából. Ahogy Jézus megbocsát nekünk, nekünk is ugyanúgy kell megbocsátanunk az ellenünk vétkezőknek.

35. vers: Nemcsak másoknak, hanem magadnak is éppúgy meg kell bocsátani. Elsősorban saját magunknak teszünk rosszat azzal, ha sérelmet hordozunk a szívünkben, mert ezzel akadályozzuk a hitünk működését. Nagyon sok betegségnek a gyökere a meg nem bocsátás. Megbocsátás nélkül nem tud működni Isten királysága benned, és az Ige elvetett magja nem tud gyümölcsöt hozni, sem a gyógyulásban, sem a gyarapodásban.

Gyakran soroljuk a sérelmeinket, hogy kik és mivel bántottak meg bennünket, mert mindenkinek a saját elszenvedett sérelme a legnagyobb. De gondoljunk csak bele, hogy milyen szenvedésen ment keresztül Jézus – megkorbácsolták, töviskoronát tettek a fejére, kigúnyolták, szembe köpdösték, keresztre feszítették, átszegezték a kezeit és lábait – és mindennek ellenére Ő megbocsátott a bántalmazóinak és az Atya bocsánatát is kérte rájuk. Hol vannak ehhez a mi elszenvedett kis tüskéink, Jézus szenvedéséhez képest, amivel minket megbántanak? Bármit is tesznek ellenünk, azt meg kell bocsátanunk, el kell felejtenünk és meg kell maradnunk a hit és a szeretet útján. Isten védeltsége alatt is élhetnénk ahelyett, hogy a pusztító területére tévednénk.

● A következő akadály a múlt hibáira és sérelmeire való *visszaemlékezés*.

Lukács 9,62.

62. És monda néki Jézus: Valaki az eke szarvára veti kezét, és hátra tekint, nem alkalmas az Isten királyságára.

Ha folyton visszatekintesz és rágódsz a múlton, akkor nem tudod elvégezni Isten elhívását, és nem tudsz részesülni a menny áldásaiból. Pál is elhatározta, hogy a múltat elfelejti és csak előre, az elvégzendő feladatokra tekint. (Fil. 3,14) A mögöttünk levő dolgokat hagyjuk békén, mert az történelem és úgysem lehet azon már változtatni. Egyébként is a hit a múltban nem képes működni. Zárd le a múltat, mert új nap van, új feladatokkal, amit el kell végezni. A királyságnak vannak további akadályai is, és nézzük meg ezeket az alapelveket, amelyek általános szellemi törvények.

● **Máté 7,1.**

1. Ne ítéljétek, hogy ne ítéltessetek.

Ha nem ítélünk meg másokat, akkor mi sem kapunk ítéletet azért. A keresztények nem kaptak Istentől olyan feladatot, hogy másokat megítéljenek.

● **Lukács 6,38.**

38. Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, színig teltet adnak az emberek a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkal mérnek néktek, amellyel ti mértétek.

Isten gazdasági rendszerében a vetés-aratás törvénye működik. Az Ige biztosítékot ad arra, hogy aki vet, az bőven fog aratni.

● **Lukács 6,31.**

31. És amint akarjátok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is akképpen cselekedjétek azokkal.

Ez is a vetés-aratás alapelve, de nem az anyagiakra vonatkoztatva, hanem a cselekedeteinkre nézve. Ahogy másokkal bánunk, azt fogjuk visszakapni. Amit Jézus itt tanít, azok nem a mózesi törvények, hanem Isten királyságának általános szellemi alapelvei, szabályai. Ha ezeket nem tartjuk meg, akkor a hitünk nem fog működni, és Isten királysága nem tud kivirágozni bennünk. A mennyei Atyánk elvárja tőlünk, hogy a rendelkezésünkre álló igei ismeret világosságában járjunk. Ha ezt az ismeretet nem használjuk, akkor könnyen eleshetünk az áldásoktól.